

Kockázat

1

*Hogy is lehetne kockázattalan
az igazak világi sorsa?
Attetszővé hiába vékonyulnak
szolgálat ütközői közt,
hiába eresztik át magukon
a becsület megóvott fényét,
amíg indulat lesz a földön,
az ablakokat mindig beverik.*

2

*Szép, amikor az ünnepi vásár
kisemmizettjeit
ingyen fölültetik a jóság
röpitő körhintáira.
De mindig van egy ácsorgó szavú,
akinek éppen nem jutott hely,
s dühödve szidja ott fent a csalókat,
hiszen csak ő a kisemmizett.*

3

*Mi volna szebb, mi boldogítóbb
a hívó szerelemnél?
De amit elfogadsz, vigyázz,
lehet az önzés terrora.
Ha csak saját magát akarja
szebbé hazudni általad,
pusztító zsarnok szenvedély
remeg a combok tárt ollóiban.*

A várostól az expresszvonatig

*Az étterem fénykösöntyűi közt
nem találkoztam emberi szemmel.
A tüntető anyag kimódolt zugaiban
nem tudtam szólni senkihez.
A szálloda műpelyhes heverőjén
ébren feküdtem hajnalig.*

Mentem az állomásra gyalog.

Egyszer csak ütköző fülemben
madarak hangja bukdosott az ég
vereslő függőnye alól:
galambok hosszú bánatot húzó
siralma, máringók, rigók
hullámló gyűrűi.

Aztán a fű, az ágak, a bokrok
mögül, akár settengő ventilátor,
zajtalan édes leheletével
arcomba forgott
egy olajfa lombja.

Majd illatuk hevét
egymáshoz csikorítva
jelentkezett a bodza és akác.

És lassanként belül,
már-már ocsúdó eszméletemmel
fölismertem a földek mély szagát.

Utólag most ha visszagondolok
magamra ott a hajnali járdán,
úgy megdöbönt,
hogy mind e jelenés
a várostól az expresszvonatig,
oly váratlan, oly álombéli-furcsa,
nem evilági volt.

